

ladul, Galații, Romanul, Hotinul, Câmpu-Lungul (atât cel din Muntenia cât și cel din Bucovina), Roșița (lângă Cernăuți pe colinul Cecina), banatul Severinului, al Temișanei, capitanatul Iașilor și al Făgărașului, și alte principate mici în Maramureșu, în Ardél etc. 1) care, conduse de câte un cap și câți-va consilieri, regulau afacerile interioare și țineau în respect orice încercări posterioare de nemicire din partea străinilor.

Ast-fel vedem că au trăit Românii mult timp mai mult în pace fără a fi ca mai nainte bântuiți de popore barbare nomade. Reveniți eară-și încât-va în sine, timpul li putea permite, de a se ocupa eară-și linișciti de interesele lor, de arte, științe și litere. Pe la finele seculului al IX, când începuse a se înrădăcina creștinismul între Slavonii din stânga Dunărei prin frații: Methodiū și Cirilū, aflăm, că și în dreapta Dunărei, în Dacia Traiană orientală se ivesc discipulii acestora propagând creștinătatea între Români. Dar' fiind că acești propaga-

---

1) *Hurul* «Cronica»,—și *A. Pumnul* «despre literatura română» (manuscript).